

Spolky a spoločenské organizácie

PhDr. Oľga Kvasnicová

Obdobie medzi dvomi svetovými vojnami bolo veľmi priaznivé pre vznik rôznych spolkov, ktoré zohrali významnú úlohu pri šírení osvety a kultúry. Po 1. svetovej vojne sa v Zlatníkoch naplno rozvinula len činnosť dobrovoľného hasičského zboru. Viacero miestnych spoločenských organizácií bolo založených až na prelome štyridsiatych a päťdesiatych rokov 20. storočia. Okrem nich pôsobila v obci aj odborová organizácia s názvom ROH v pôdohospodárstve, lesníctve a záhradníctve založená v roku 1947.¹ Jej činnosť sa však v živote obce veľmi neprejavila. Dňa 29. januára 1950 bolo založené Miestne združenie Zväzu Československo-sovietskeho priateľstva, ktorého predsedom bol Štefan Dúcky, tajomníkom Jozef Meluš, podpredsedovia Ján Števula a Ján Dúcky-stolár, pokladníkom Ervín Trautenberger, zapisovateľ Ján Podhorský. 15. septembra 1949 vznikla Miestna odbočka Zväzu ľudových protifašistických bojovníkov. (Predseda. Ján Števula, podpredseda Jozef Blina, pokladník Jozef Pajtinka, tajomník Jozef Dúcky).²

V novšom období k organizáciám, ktoré vyvíjali aktívnu činnosť, patrila aj organizácia poľovníkov, v súčasnosti združení v Poľovníckom združení 1. mája Zlatníky.

Obecný hasičský zbor

K najstarším organizáciám v Zlatníkoch patrí organizácia hasičov. Dobrovoľný hasičský zbor bol zriadený 27. marca 1932 na ustanovujúcom valnom zhromaždení, ktorého zvolávateľom bol obvodný dozorca Jozef Záhumenský. Za predsedu bol zvolený Ján Blina, veliteľ a Emil Grauner. Funkciu jeho 1. námestníka vykonával Ján Števula, pokladníka Ján Košík, gazdu a strojníka Jozef Mondok a Viktor Paule. Členmi výboru boli ďalej: Michal Miksa, Ján Záfer, František Sina, Jozef Čakajda, Štefan Dúcky-Nikov, Martin Dúcky-Chudý, Jozef Števula, Vincenc Lútka, Viktor Paule, Jozef Sproský, Ján Kacík,

Pavel Dúcky, Pavler Niko, František Dúcky, Ján Dúcky, Štefan Božik, Pavle Dúcky, Jozef Blina, Ján Čakajda, ml., Emil Niko, Štefan Blina, Štefan Ašverus, Ján Adamička, Martin Miksa, Jozef Dúcky-Števula.³

V roku 1951 boli prijaté nové stanovy a názov sa zmenil na Miestna hasičská jednota a dobrovoľný hasičský zbor de facto zanikol.⁴ V neskoršom období bol dlhoročným veliteľom Štefan Gešnabel, v osemdesiatych rokoch Silvester Králik, Jozef Kozáček, Ján Sedlák, Ján Kozáček, Štefan Dúcky-Pán.

Stanovy dobrovoľného hasičského zboru v Zlatníkoch

Činnosť miestnych hasičov bola počas celej existencie charakteristická hlavne nadšením dobrovoľníkov pre myšlienku ochrany majetku a životov svojich spoluobčanov a súčasne permanentnými problémami týkajúcimi sa otázky

financovania a kvalitného technického vybavenia. Tak tomu bolo aj v roku 1968, keď viedol hasičský zbor Štefan Gešnabel. Zachované záznamy dokumentujúce činnosť miestnych hasičov často hovoria o problémoch súvisiacich so zlým vybavením zboru kvalitnou technikou.⁵

Obecný hasičský zbor v šesťdesiatych rokoch 20. storočia

Napriek pretrvávajúcim ťažkostiam patrili hasiči vždy k aktívnym organizáciám. Ich pomoc bola neoceniteľná v prípade častých požiarov v obci, podieľali sa na hasení požiarov v susedných obciach a prichádzali na pomoc aj pri iných ťažkostiach. Nezastupiteľný bol aj ich význam pri organizovaní spoločenských a kultúrnych akcií v obci – v minulosti to boli hlavne známe hasičské bály.

Začiatkom deväťdesiatych rokov 20. storočia činnosť hasičov v obci ochabovala, až sa uvažovalo o ich úplnom rozpustení. Situáciu riešilo obecné zastupiteľstvo, ktoré sa rozhodlo činnosť zaktivizovať, čo sa napokon podarilo.

V novšom období sa pravidelne zúčastňovali súťaži požiarnych družstiev, mnohé zorganizovali aj priamo v Zlatníkoch. V roku 1999 sa tu konalo napríklad obvodové kolo súťaže požiarnych družstiev, ktorého sa zúčastnilo 29 družstiev z troch okresov a domáce družstvá sa umiestnili na popredných miestach.

28. marca 2003 bola obecným zastupiteľstvom schválená Zriaďovacia listina obecného hasičského zboru. Veliteľom bol v tomto čase Ladislav Baček, zbor mal 34 členov a tvorili ho dve družstvá. Podľa zriaďovacej listiny posky-

toval tieto odborné služby: strojná služba, spojovacia služba, protiplynová služba, hasičská záchranná služba, povodňová záchranná služba. OHZ ako výkonný orgán obecného zastupiteľstva plní úlohy pri zásahoch a záchranných prácach pri požiaroch, živelných pohromách, haváriách a iných mimoriadnych udalostiach s cieľom zabezpečenia záchrany osôb, zvierat a majetku podľa svojich technických možností a odbornej kvalifikácie.⁶ V poslednom období je činnosť obecného hasičského zboru živšia, družstvá mužov i žien sa umiestňujú v regionálnych súťažiach na popredných miestach. V roku 2005 obsadili v súťaži Plameň zlatnicke hasičky 1. miesto a chlapi 3. miesto z 18 družstiev.

Požiare v obci

V medzivojnovom období najväčšie škody v obci spôsobovali požiare. Domy boli stavané blízko seba, takže v prípade vzniku požiaru sa tento rýchlo rozniesol aj na okolité domy. Z požiarov, ktoré zaznamenali oficiálne dokumenty, spomenieme požiar z 5. júna 1925, kedy zhorela stodola Michala Dúckeho–Maringu. Požiar založili deti, ktoré v nej fajčili. Poškodené boli aj susedné budovy Michala Dúckeho Slávika, Michala Sprostého a vdovy po Jakubovi Dúckom. 17. októbra 1925 spôsobil veľký požiar neznámy podpaľáč. Horieť začalo u Františka Niku a poškodené boli domy Márie Mlynekovej a Ašverusa.⁷ Veľký požiar postihol obec aj 9. júna 1929. Vypukol okolo 5. hodine ráno u Ondreja Dúckého–Basistu a rýchlo sa rozniesol na susedné budovy. Celkom zhoreli 4 domy (Ondreja Dúckého–Basistu, Pavla Dúckého–Mišíka, Michala Dúckého–Slávika a Magdalény Dúckej–Vincovej, maštal' Michala Dúckého–Maringu, komora Jozefa Kleinerja–Fabu a výška Jána Dúckého–Zalema. Príčinu požiaru sa zistiť nepodarilo.⁸

V roku 1933 v obci opäť horelo. 17. októbra neznámy páchatel' podpálil Miksov dom. Horelo aj na hornom konci a hasiť miestnym požiarnikom pomáhal hasičský zbor z Malých Hostí.

Zhorelo viac domov a škoda bola veľká, zvlášť s prihliadnutím na to, že postihnutí patrili k chudobnejším rodinám.⁹

Ďalší požiar bol v obci 15. júna 1935. Opäť vypukol na „hornom konci“ a celkom zhoreli 4 domy. Miestnemu hasičskému zboru prišli na pomoc aj zbory zo susedných obcí a podarilo sa im požiar uhasiť skôr, ako sa rozšíril. V tejto súvislosti kronikár zaznamenal: „je to príšerné, že obec je skoro každým rokom postihnutá touto hrôzou“.¹⁰ Stalo sa tak aj v marci 1938, keď vyhorela horná časť „Uličky“.

K poslednému požiaru v obci došlo 21. júla 2002 v čase prebiehajúceho uličného turnaja, keď čiastočne zhorel dom rodiny Spišákovej. Postihnutej rodine pomohli spoluobčania – vo vyhlásenej zbierke zozbierali a rodine odovzdali 76 680 Sk. Obecné zastupiteľstvo darovalo sumu 15 000 Sk.¹¹

Slovenský zväz žien

V Zlatníkoch sa okrem hasičského zboru začali už v 30. rokoch 20. storočia spontánne organizovať miestne ženy, na čom mali veľký podiel učiteľky miestnej školy. Aj keď nevytvorili oficiálny spolok, schádzali sa na rôznych kurzoch, ako napríklad v marci roku 1937, keď sa pre ženy uskutočnil kurz domácich náuk. Viedla ho inštruktorka – učiteľka Ištvánová, a zúčastnili sa ho nielen mladé ženy, ale aj skúsené gazdinky. Kurz bol zameraný na racionálne využívanie domácich produktov pri varení, zásady hygieny a úspornosti.¹²

Samostatná organizácia žien vznikla začiatkom 50. rokov 20. storočia ako Výbor žien, ktorý pôsobil pri miestnom národnom výbore a viedla ho Mária Dúcka.¹³ Neskôr sa výbor žien zmenil na samostatnú organizáciu Slovenského zväzu žien, ktorá postupne nachádzala svoje uplatnenie pri organizovaní voľného času žien. Uskutočňovala množstvo akcií – výstavy ručných prác, spoločenské posedenia pri rôznych príležitostiach, maškarné plesy, poznávacie zájazdy atď. Spolupracovali so zborom pre

občianske záležitosti pri civilných obradoch, organizovali pomoc JRD a v spolupráci s ostatnými spoločenskými organizáciami v obci, hlavne so základnou organizáciou Československého červeného kríža, sa starali o vzhľad obce. Úspešnou spoločnou akciou bolo Pochovávanie basy.

V šesťdesiatych rokoch patrili k aktívnym organizátorkám zväzu žien jeho predsedníčka Františka Dúcka, Emília Kocáková, Irena Dúcka, Anna Valterová, Pavla Številová, Mária Dúcka, Anna Lobotková, Jozefína Ašverusová, Mária Kočicová, Veronika Dúcka, Eva Foltánová. V sedemdesiatych rokoch to boli Vilma Krištofová, Alena Bačeková, Jozefína Ašverusová, Jozefína Niková, Šicková

Účastníčky kuchárskeho kurzu

Poznámky

- ¹ Slovenský národný archív (ďalej SNA), Povereníctvo vnútra, spolkový register, šk. 42.
- ² Tamže.
- ³ Tamže, šk. 429.
- ⁴ Tamže.
- ⁵ ŠAN-PTO, MNV-Z, zápisnica R-MNV 88/1968.
- ⁶ OcÚ-Z, zápisnica OZ 28.03.2003.
- ⁷ ŠAN-PTO, ONÚ-Š, Evidencia požiarov.
- ⁸ ZŠ - Z, školská kronika.
- ⁹ Tamže.
- ¹⁰ Tamže.
- ¹¹ OcÚ-Z, ZOZ 02. 08. 2002.
- ¹² ZŠ-Z, školská kronika.
- ¹³ ŠAN-PTO, zápisnice P-MNV 1956.

Základná organizácia ČSČK v Zlatníkoch

Alžbeta Stýskalová

Základná organizácia Československého červeného kríža bola v Zlatníkoch založená začiatkom päťdesiatych rokov 20. storočia. Jej predsedom v čase založenia bol Juraj Dúcky a funkciu tajomníka vykonával Štefan Dúcky (Kriček). Zlepšenie práce nastalo, keď funkciu predsedníčky prevzala Mária Mikitčáková. Pozitívnu úlohu zohral aj príchod nového obvodného lekára MUDr. Štefana Jehlára, ktorý začal v roku 1955 ordinovať v Šišove pre celú zlatnícku dolinu. V tom čase prišla do obvodu aj pôrodná asistentka zo Svinnej.

Aktívnejšie začal ZO ČSČK pracovať po roku 1965, po vybudovaní nového kultúrneho domu. Predsedníčkou sa vtedy stala Alžbeta Stýskalová, ktorá viedla túto organizáciu počas jej ďalšej činnosti. Členkami výboru boli: Mária Kočicová, Katarína Dúcka, Jozefína Dúcka, Štefánia Dúcka, Irena Svítková, Emil Lobotka, Mária Šimúnová, Ján Valter, Valéria Priečinská (Stefania). Činnosť červeného kríža v Zlatníkoch sa riadila podľa vopred vypracovaného plánu práce. Jeho poslaním bolo plnenie najmä týchto úloh: poskytovanie zdravotníckej pomoci v obci, získavanie dobrovoľných darcov krvi, získavanie nových členov červeného kríža, brigádnickej činnosť pri skrášľovaní obce, účasť na školeniach organizovaných okresným výborom ČK v Topoľčanoch a obvodný lekár v Šišove, návšteva chorých a prestárlych občanov a organizácia kultúrno-spoločenských akcií.

V roku 1965 mala organizácia asi 40 členov. Postupne sa ich počet zvyšoval, až v roku 1989 dosiahol počet 160. K mladším členom organizácie patrili: Anna Maninová, Anna Králiková, Irena Šimúnová, Nora Šimúnová, Adela Horváthová, Anna Janegová, Štefánia Niková, Mária Dúcka, Irena Svítková, Melánia Šimúnová, Mária Kočicová a ďalšie.

Poskytovaniu zdravotníckej pomoci v obci sa venovala veľká pozornosť. Bolo vytvorených 5 zdravotných hliadok, ktoré boli vybavené brašnami s potrebným zdravotníckym mate-

rialom. Tieto hliadky sa zúčastňovali a poskytovali zdravotnícku pomoc pri rôznych akciách, napríklad pri Memoriáli poručíka Viktora Dúckeho a pri organizovaní automobilovej súťaže Rallye Tribeč, ktorej jedna etapa prechádzala obcou Zlatníky.

Dôležitou činnosťou ZO ČSČK bolo získavanie dobrovoľných darcov krvi, čo bolo veľmi náročné, pretože do roku 1965 sa spoločné odbery nekonali. Medzi prvých darcov patrili Jozefína Dúcka, Mária Balážiová, Božena Dúcka, Ján Sedlák, Milan Dúcky–Duchovič, J. Niko, Slavomír Milata, Jozef Šimún, Jaroslav Balfa, Adela Horváthová. K viacnásobným darcom patrili: Milan Svitok (54 odberov), Emil Niko, Miroslav Dúcky, Ján Štefch. Spoločné darovanie krvi malo vždy slávnostný charakter. Darcovia z celej doliny odchádzali spoločným autobusom na transfúznú stanicu do Partizánskeho a doma im zatiaľ členky výboru pripravili občerstvenie.

Členky Československého červeného kríža v roku 1985

Brigádnickej činnosť členiek ZO ČSČK bola významnou súčasťou ich práce. Pod ich patronátom bol miestny cintorín, na ktorom kosili trávu, vysádzali okrasné kríky, udržiavali ohradu. Členky červeného kríža boli vždy tam, kde

obec potrebovala pomoc. Nezanedbávali ani svoj odborný rast, o ktorý sa starali účasťou na školeniach organizovaných OV ČSČK v Topoľčanoch, alebo na Duchonke. Školenia organizoval aj obvodný lekár MUDr. Alexej Molčan v zdravotnom stredisku v Šišove. Zúčastňoval sa aj členských schôdzí ZO ČSČK, na ktorých mal spravidla odbornú prednášku a tým prispieval k odbornému rastu členiek organizácie.

8. marca sa pravidelne v obci oslavoval Medzinárodný deň žien. Úlohou členiek červeného kríža bolo v tento deň navštíviť choré, nevládne a prestárle ženy a obdarovať ich darčekom. Takéto návštevy vykonávali aj pri životných jubileách svojich členov a darcov krvi. Finančné prostriedky získavali z tanečných zábav. Oblúbený bol fašiangový ples, krojované zábavy, zábavy na Veľkú noc. Najdôležitejším podujatím však bolo *Pochovávanie basy*. Prvýkrát sa uskutočnilo v roku 1965, v nedokončenom kultúrnom dome, v ktorom sa tancovalo ešte na betónovej podlahe. S organizáciou pomáhali členkám červeného kríža, ktoré viedla Alžbeta Stýskalová, Katarína Dúcka–Bartková, Jozefína Dúcka–Bartková, Emil Lobotka, Štefan Gešnábel (prvý „farár“), Štefan Mondok, Emil Dúcky–Birčák, Viktor Dúcky–Chudý, Ján Dúcky–arg., Mária Bacová–Chocinová, Mária Kočicová, Ján Valter, Mária Dúcka–preds., Jozef Manina, Anna Dúcka–Pán, Elka Dúcka–Pán, Emília Škerdová, Františka Niková–major.

Organizačne a aktívnu účasťou pomáhali aj Štefan Mondok, Jozef Dúcky–Cilo, Jozef Šimun, Jozef Masár (farári), organistom bol Ján Dúcky, speváci Jaroslav Dúcky–Meluš, ministrant Ján Adamka. Aby záujem o akciu neupadal, každý rok sa scenár sprievodu menil, pripravoval sa bohatý zoznam piesní a príhovorov, ktoré bol napísané na „telo“ obyvateľov Zlatník, ale aj obyvateľov susedných dedín. Akcia pochovávaní basy sa konala na fašiangový utorok.

Pochovávaní basy organizované členmi ZO ČSČK

História TJ Sokol Zlatníky

Elemír Blina

Najobľúbenejším športom v Zlatníkoch, tak ako všade na slovenskom vidieku, bol v minulosti futbal. Prvé správy o činnosti futbalového oddielu sú z roku 1951. K priekopníkom futbalu v obci patrili: Ľudovít Stýskal, Emil Gešnábel, Jozef Daňo, Štefan Daňo, Ján Niko, Klement Priečinský, Ján Stýskal, Peter Záboj, Ján Dúcky–Ďuriček, Jozef Sedlák a Jozef Snežienka. Ihrisko, na ktorom sa odohralo niekoľko predsúťažných zápasov, bolo na „Kucinách“. Prvá etapa histórie futbalu v Zlatníkoch bola ukončená odchodom viacerých hráčov na základnú vojenskú službu. Po ich odchode dal vtedajší predseda jednotného roľníckeho družstva dokonca porať ihrisko. Druhý pokus o vytvorenie futbalového oddielu sa uskutočnil v roku 1957, kedy sa vybudovalo aj nové ihrisko „Na lúčkach“ a bola založená *Telovýchovná jednota Sokol Zlatníky*. Prvým predsedom TJ a súčasne aj futbalového oddielu bol Ján Záfer, neskôr sa predsedom stal Štefan Mondok. Na jeseň 1957 sa futbalový oddiel prihlásil do futbalovej súťaže – IV. triedy okresu Bánovce nad Bebravou. Hráči, ktorí odohrali zápasy 1. ročníka súťaže pochádzali okrem Tibora Broniša z Komjatíc všetci zo Zlatník: Jaroslav Stránsky, Jozef Kozáček, Ján Dúcky–Michalka ml., Jozef Dúcky–Bucko, Jozef Lobotka, Štefan Niko, Jozef Snežienka, Ján Gregor, Vladimír Kubričan, Dušan Zajac, Michal Niko, Štefan Dúcky–Chudý.

V nasledujúcom ročníku musel futbalový oddiel opäť riešiť staronový problém. Futbalisti, ktorí tvorili základ futbalového kádra, odišli na vojenskú základnú službu. Náhradu sa podarilo získať v susedných obciach a do mužstva nastúpili hráči z Otrhánok a Halačoviec: Rudolf Tremboš, Eduard Varínyi, Jozef Varínyi, Michal Guniš, Vladimír Guniš. V roku 1959 sa opäť začalo budovať futbalové ihrisko „Na Kucinách“. Do oddielu pribudli hráči Jozef Maringa, učiteľia František Kocák, Ladislav Kocák a Anton Foltán. Dušou zlatnickeho futbalu sa v tomto období stáva František Kocák. Mužstvo sa

postupne dopĺňa už vlastnými odchovancami. Takými boli napríklad Emil Lobotka, Jaroslav Lobotka, Rudolf Ondrejček, Kalman Niko, Emil Ondrejček, Milan Országh, Jozef Dúcky–Birčák, Emil Dúcky–Birčák, Jozef Gešnábel a Jozef Niko.

V roku 1967 nastúpil do funkcie predsedu telovýchovnej jednoty Milan Geschvandtner a mužstvo sa doplnilo o ďalších odchovancov: Jaroslav Dúcky–Meluš, Ján Januška, Štefan Dúcky–Lišťák, Štefan Gregor, Ján Dúcky–Bača, Jozef Niko, Jaroslav Blina, Jaroslav Ondrejček, Ladislav Beliansky, Jozef Záboj, Stanislav Blina, Emil Niko, František Šimún a Jaroslav Niko. V tomto roku sa futbalistom podarilo postúpiť do III. triedy okresnej súťaže, po roku však opäť klesli do IV. triedy.

V roku 1968 sa predsedom TJ stal Emil Čibík. Po príchode skúseného hráča Františka Žitňana sa mužstvu v roku 1969 opäť podarilo prebojovať sa do III. triedy a scenár z predošlých rokov sa zopakoval – po roku opäť nasledoval pokles do IV. triedy.

V 70. rokoch nastupuje nová generácia hráčov: Milan Prístupný, Jozef Dúcky–Bartko, Stanislav Dúcky–Bartko, Ján Šimún, Ján Dúcky–Ďuriček, Ľubomír Mikuška, Miroslav Januška, Jozef Dúcky–Cilo, Stanislav Dúcky–Lastovica, Štefan Bratko, Jaroslav Adamička. V roku 1973 sa futbalisti znovu prebojovali do II. triedy. V roku 1974 sa predsedom TJ stal Jozef Kozáček a do oddielu nastúpil hráč Eduard Kováčik. V ďalšom roku vystriedal vo funkcii predsedu J. Kozáčka Emil Gešnábel. Aj v tomto roku sa kvôli odchodu viacerých hráčov na vojenskú službu dostáva oddiel do vážnej krízy a hrozí mu rozpad. Nové vedenie oddielu od roku 1976 na čele s Jozefom Šimúnom sa snažilo udržať futbalový oddiel za každú cenu. Podarilo sa mu získať nových hráčov–Štefana Lobotku, Milana Országha, Mariána Gregora, Kolomana Mičovského a Jozefa Mečira z Malých Hostí. Napriek týmto ťažkostiam sa oddiel udržal v III. triede.

Vedenie oddielu si vytýčilo náročný cieľ ako pozdvihnúť úroveň futbalu v Zlatníkoch. Prvým krokom bolo získanie väčšieho množstva finančných prostriedkov na činnosť oddielu. Organizovali brigádnicú činnosť, urobili zbierku medzi členmi TJ a takto sa podarilo získať financie na zakúpenie autobusu zn. „RTO“. Po splatení podlžností voči členom TJ sa začala budovať garáž pre autobus a areál pre tanečné zábavy v prírode. Do futbalového oddielu postupne prichádzajú noví hráči: Slávo Sedlák, Pavol Gešnábel, Václav Šimún, Anton Lobotka, Milan Dúcky–Ďuríček st., Dušan Štefek, Peter Záboj, Anton Sedlák, Viktor Niko, Ľubomír Stýskal, Václav Blina.

Po rokoch snaženia prestáva telovýchovná jednota živiť a stáva sa finančne a materiálne silnejšou. Aj dorast sa začal umiestňovať na popredných miestach v tabuľkách. Mužstvo dospelých vďaka zvýšenej výkonnosti postúpilo do II. triedy. Oddiel sa opäť oživuje o nových hráčov: Ján Valter, Milan Dúcky–Ďuríček ml., Roman Valter, Jozef Ďaďo, Jozef Gežo, Jozef Novotka, Štefan Novotka, Jaroslav Lagin, Ivan Margolien, Jozef Margolien, Jozef Schneider, Marián Lagin, Anton Božik, Milan Božik, Jaroslav Blina, Jozef Miksa, Ladislav Rumler.

V roku 1981 sa predsedom TJ stal Jaroslav Dúcky–Meluš. V nasledujúcom roku sa oslavovalo 25. výročie vzniku TJ. V akcii „Z“ sa v roku 1984 začala výstavba kabín a tribúny na štadióne, ktorá trvala tri roky. Najväčší úspech zaznamenali futbalisti zo Zlatník v roku 1985, keď pod vedením hrajúceho trénera Jána Valtera postúpili do majstrovstiev okresu Topoľčany. Z tejto súťaže však po roku opäť klesli do nižšej súťaže.

V roku 1988 sa predsedom oddielu stal Pavol Gešnábel a do mužstva prichádzajú noví hráči: Pavol Záfer, Ľubomír Kočica, Peter Manina, Pavol Dúcky–Duchovič, Jozef Bulák, Rudolf Gregor, Štefan Gregor, Marián Králik, Pavol Králik, Milan Božik, Jozef Lutka, Milan Országh. V roku 1993 mužstvo zostúpilo do III. triedy. Predsedom sa stal Ján Bača, ktorý sa

zároveň stal aj sponzorom futbalového oddielu. Trénerovi Štefanovi Daňovi sa podarilo opäť mužstvo dovieť do II. triedy. V tomto období prišli do oddielu Peter Dúcky–Bača, Milan Prístupný ml., Jaroslav Šimún, Boris Kočica, Pavol Gešnábel, Štefan Bratko, Martin Schneider, Pavol Lastovica a Jozef Šiko. V roku 1997 nastupuje na miesto predsedu TJ a stáva sa sponzorom oddielu Marián Blina. V roku 1999 mužstvo zostúpilo do nižšej súťaže. Novými hráčmi sú: Tomáš Schneider, Marek Maňák, Mário Záfer, Milan Gešnábel, Martin Kočica, Ján Gežo, Tomáš Kremel, Peter Blina. Futbalový oddiel prešiel pod správu obecného úradu, ktorý prevzal na seba všetky záväzky a starostlivosť o oddiel. V roku 2000 viedli telovýchovnú jednotu predseda Marián Blina, tajomník Ing. Emil Šimún, hospodármi boli Stanislav Januška a Peter Manina. Členmi výboru boli L. Rumler, J. Dúcky st., S. Januška ml., J. Gežo, Ľ. Stýskal a M. Dúcky. Futbalistov bolo asi 60 a hrali v dvoch mužstvách – „A“ a „B“.

V máji 2003 bolo B mužstvo zrušené a miesto neho bolo založené družstvo dorastu. Od júla 2003 viedol TJ Sokol Zlatníky výbor v zložení: *predseda*: Ing. Eduard Kováčik, *tajomník* Ing. Emil Šimun, *pokladník* Marián Blina, *členovia* –Ladislav Rumler, Martin Schneider, Milan Božik.

V roku 2004 futbalisti opäť slávia úspech. Pod vedením trénera Františka Gešnábela postupujú do 1. triedy oblastnej futbalovej súťaže Partizánske–Bánovce nad Bebravou. V júni roku 2005 bolo zriadené aj žiacke futbalové družstvo.

Viacrát počas svojej existencie bola činnosť futbalového oddielu problematická a hrozil mu zánik. Činnosť oddielu však vždy pokračovala vďaka práci niekoľkých nadšencov, ktorí sa futbalu v obci venovali ako dobrovoľníci a bez nároku na odmenu.

Okrem futbalu sa v Zlatníkoch pokúsilo niekoľko nadšencov aj o organizovaný oddiel stolného tenisu. Vznikol pri TJ v roku 1969 a jeho zakladateľmi a hráčmi súčasne boli Peter a Marián Čibíkovci. Oddiel sa po roku rozpadol.

Futbalové mužstvo z polovice šesťdesiatych rokov 20. stor.

Futbalové mužstvo s trénerom Elemírom Blinom

FOTO

Foto od silových trojbojarov

Oddiel silového trojboja

PhDr. Oľga Kvasnicová

Od roku 2002 veľmi úspešne pôsobí v Zlatníkoch vďaka hŕstke nadšencov oddiel silového trojboja TJ Zlatníky, ktorý vystupuje pod názvom POWER SPORT Zlatníky.¹

Spočiatku mal oddiel 4 pretekárov – 2 ženy a 2 mužov. K jeho zakladajúcim členom patria Stanislav Januška ml., Mário Dúcky, Zdena Doktorová, Darina Behanová. Od svojho založenia dosahoval tento malý kolektív v rámci Slovenska vynikajúce výsledky. Zúčastňujú sa na Majstrovstvách Slovenska a rôznych turnajoch, kde získali niekoľko majstrovských titulov. V októbri 2003 pripadla Zlatníkom aj úloha usporiadateľov turnaja v silovom trojboji.² Obec pri tejto príležitosti zakúpila poháre a medaily pre víťazov. V roku 2004 mal POWER Sport 15 členov a k jeho úspešným členom patria Darina Behanová (Majsterka Slovenska v silovom trojboji 2003, 2004), Zdena Doktorová (Majsterka Slovenska v tlaku na lavičke 2003), Alena Záferová (Majsterka Slovenska v silovom trojboji 2004), Anežka Macháľková (Majsterka Slovenska v tlaku na lavičke 2004), Mário Dúcky (juniorský majster Slovenska 2003, 2004), Martin Januška (2. miesto na juniorských majstrovstvách Slovenska 2004), Ľubomír Flimmel (3. miesto na majstrovstvách Slovenska v tlaku na lavičke), Peter Ďuriš (6. miesto na majstrovstvách Slovenska v tlaku na lavičke) a Stanislav Januška (1. miesto na majstrovstvách Slovenska 2003, 3. miesto na majstrovstvách Európy 2003 vo Francúzsku, 3. miesto na majstrovstvách Slovenska 2004).³

Poznámky

¹ OcÚ-Z, zápisnica OZ 5.4.2002.

² Tamže, zápisnica OZ 18.10.2003.

³ Oddiel silového trojboja Zlatníky, propagačný bulletin .

Základná organizácia Zväzarmu

PhDr. Oľga Kvasnicová

ZO Zväzarmu v Zlatníkoch patrila v minulosti k aktívne pracujúcim organizáciám v Zlatníkoch. Obzvlášť v sedemdesiatych rokoch, keď v roku 1977 začala organizovať *Sokolské preteky brannej zdatnosti*. Ešte významnejšou akciou bol *Dukliansky prebor o putovný pohár poručíka Viktora Duckého*, ktorý mal až 13 ročníkov (1977–1990). Organizátormi tohoto úspešného podujatia boli Emil Šimun, Viktor Dúcky, Ľudovít Stýskal, Ján Dúcky, Jozef Kozáček, František Chválny, Emil Margolien, Ján Januška, Jozef Masár, Silvester Králik, Alžbeta Stýskalová a ďalší. Miestni športovci sa niekoľkokrát umiestnili na popredných miestach – napríklad v roku 1977 bol víťazom Ľubomír Priechinský, v roku 1978 Peter Zábaj.

FOTO

Foto od od zväzarmovcov

FOTO

Foto od od zväzarmovcov

FOTO

Foto od od zväzarmovcov

Počet obyvateľov

1869	714		1940	1076	219 domov
1880	805		1948	772	
1890	894		1955	1034	255 domov
1900	714		1961	1034	
1910	854		1970	1015	253 domov
1921	926	132 domov	1981	848	245 domov
1930	1161	205 domov	1991	721	225 domov

Kalendárium

28. 10. 1918	• vznik ČSR		
1930	• sčítanie ľudu		
1931	• prvé autobusové spojenie Zlatníky–Topoľčany		
1932	• založený Dobrovoľný hasičský zbor		
1936	• stavba vicinálnej cesty Zlatníky–Cimenná a Zlatníky–Veľké Hoste		
1937	• založené Úverné družstvo		
1938	• zvolenie Milana Hodžu za čestného občana Zlatník		
1939	• založené Potravné družstvo		
14. 03. 1939	• vznik Slovenskej republiky		
30. 11. 1944	• obsadenie Zlatník Nemcami a odvedenie mužov do koncentračného tábora		
04. 04. 1945	• oslobodenie obce		
05. 04. 1945	• 1. miestny národný výbor		
1949	• založenie JRD		
1952	• elektrifikácia obce		
1953	• odhalený pomník umučeným v koncentračných táboroch		
1957	• akcia očíslovania domov		
1963	• oplotenie cintorína • elektrifikácia osady Jakoňovec • uskutočnenie hospodársko-technickej úpravy pozemkov • prevzatie JRD do Štátnych majetkov v Bánovciach nad B.		
1966	• ukončenie výstavby Kultúrneho domu		
1970	• predĺženie cesty na Jakoňovec • predĺženie cesty do ulice Záhumenec • vybudovanie cesty do Smylovskej ulice • predĺženie cesty v ulici „Miksov mlyn“ • dokončenie cesty od Dobiaša k mostu na Družstevnej ulici • vybudovanie chodníkov od Jednoty po budovu MNV		
			• rekonštrukcia obecnej zvonice
		1971	• spoločný MNV Zlatníky–Cimenná
		1973	• ukončená stavba Požiarnej zbrojnice • budova pošty a spojov
		1972	• začiatok výstavby Domu smútku
		1975	• GO elektrickej siete a miestneho rozhlasu • ukončenie socializácie poľnohospodárstva
		1976	• ukončená budova ZDŠ
		1977	• uzavretá družba medzi ZDŠ Zlatníky a ZDŠ v Křtinách
		1979	• prečíslovanie domov
		1979	• povodeň
		1986	• zriadenie Miestneho kultúrneho strediska
		1987	• skleník pri ZŠ
		1990	• vznik obecnej samosprávy • založená folklórna skupina Zlatníčan
		1993	• káblová televízia
		1994	• prijatie obecných symbolov
		1999	• ukončenie plynifikácie • uskutočnený register obnovennej evidencie pôdy – ROEP
		2000	• založený mikroregión Suchodolie
		2001	• detské ihrisko - rekonštrukcia elektrickej siete
		2003	• začali vychádzať Zlatnícke zvesti
		2004	• vypracovaná stratégia rozvoja obce na roky 2004–2010
		2005	• odhalenie sochy sv. Floriána